

Miluji tě, Hospodine, má sílo! (Žalm 18)

NEDELNÍ EVANGELIUM (Mk 12, 28b-34)

Jeden z učitelů Zákona přistoupil k Ježíšovi a zeptal se ho: „Které přikázání je první ze všech?“ Ježíš odpověděl: „První je toto: `Slyš, Izraeli! Hospodin, náš Bůh, je jediný Pán. Proto miluj Pána, svého Boha, celým svým srdcem, celou svou duší, celou svou myslí a celou svou silou.' Druhé je toto: `Miluj svého bližního jako sám sebe.' Žádné jiné přikázání není větší než tato.“ Učitel Zákona mu na to řekl: „Správně, Mistře, podle pravdy jsi řekl, že on je jediný a není jiného kromě něho a milovat ho celým srdcem, celým rozumem a celou silou a milovat bližního jako sám sebe je víc než všechny oběti a dary.“ Když Ježíš viděl, že (učitel Zákona) odpověděl rozumně, řekl mu: „Nejsi daleko od Božího království.“ A nikdo se už neodvážil dát mu nějakou otázku.

KRÁTKÉ ZAMYŠLENÍ

Také si občas říkáte, jak si může někdo myslet, že je *zbožný*, když nedokáže vycházet s lidmi? Toto chápání zbožnosti, že být zbožný je něco, co se odehrává jen mezi mnou a mým Bohem, tato představa zbožnosti je pro mě opravdu obtížně pochopitelná. A tím více, že i po téměř dvou tisících letech stále existují křesťané, a dokonce jich není málo, že jsou křesťané, kteří věří, že je třeba milovat Boha, že to je první a nejdůležitější přikázání, a kdo to dělá, je zbožný, ten je dobrým křesťanem. A tímto je současně implicitně myšleno, že milovat lidi je pak prostě až to druhé, a tedy holt ne tak důležité přikázání. Takovýto myšlenkový pochod je přitom pro biblistu docela oříšek. Poselství Bible je totiž přesně opačné. A začíná to už v dávnověku. Poté, co Kain zabil svého bratra, co sáhnul na jeho život, Bůh - jak vypráví kniha Genesis - ani na okamžik nezaváhal a uvalil na tohoto muže kletbu. Jen o několik stránek dříve, když Adam a Eva v rajské zahradě porušili samotný Boží příkaz, když sami chtěli být pány nad životem a smrtí, když smrtelně urazili Jahveho, byla kvůli Adamovi prokleta země; nikoli lidé, jen jejich životní prostor. A nepřekvapuje mě tak, že když se Ježíše v dnešním evangeliu ptá tento zákoník na *nejdůležitější přikázání*, nepřekvapuje mě, že nepotřebuje formulovat nic vlastního, že sahá do Starého zákona a pouze jasně spojuje dvě věty: „Miluj svého Pána Boha a svého bližního jako sebe samého.“ Tedy: že k Bohu, kterého hlásá Bible, se mohu přiblížit jen tehdy, když se budu snažit přiblížit také k lidem. To, a nic jiného, je totiž zbožnost dle Bible, zbožnost dle Ježíšova vzoru.

PŘÍŠTÍ NEDĚLI: Mk 12,38-44 Tato chudá vdova dala víc než všichni ostatní..

SLOVO KŘEŠTANA

V Markově evangeliu vidíme skupinu farizeů, herodiánů a saduceů, kteří ve svých debatách s Ježíšem prokázali, že jsou na míle vzdáleni Božímu království. Učitel Zákona z dnešního evangelia, ač Ježíšův protivník, přišel za Ježíšem s upřímnou otázkou. V debatě s Ním se mu dostává reakce, že *není daleko od Božího království*. Je blíže než výše jmenovaní, ale ani on není v Božím království, nýbrž jen *blízko*. Proč vlastně i ti, kteří znají Písmo dokonale a jsou schopni odpovědět na obtížné teologické otázky mohou být velmi vzdáleni Božímu království, aniž o tom mají tušení? Protože milovat Boha celým svým rozumem, srdcem a silou znamená *oddat se Bohu celým svým rozumem, srdcem a silou* – položit svůj život k nohám Spasitele. Učitel Zákona z Markova verše se Ježíšova odpověď líbila, protože byla zakotvena ve Starém zákoně, dle jeho tradice. Líbila se mu teologicky a teoreticky, ale Spasitele v Ježíši nepoznal. Potřebu změnit svůj život a nechat se vést Kristem nepocítil. Tak i dnes mnohé uspokojuje výborná znalost Písma nebo pravidelná návštěva kostela, ale svůj život Kristu nikdy nedali. Poznáte je snadno, třeba podle toho, jak se chovají k ostatním – svým sousedům. Znalost Bible ještě nutně neznamená, že jsme Boha osobně poznali a svěřili mu sebe. (Inspirováno kázáním Davida Mc Lemore)

SVÁTKY V TÝDNU (3.11. - 10.11. 2024)

Neděle	3.11.	<i>Hubert / sv. Martin de Porres / 31. neděle v mezidobí</i>
Pondělí	4.11.	<i>Karel / sv. Karel Boromejský</i>
Úterý	5.11.	<i>Miriam / sv. Zachariáš a Alžběta</i>
Středa	6.11.	<i>Liběna / sv. Leonard (Linhart)</i>
Čtvrtek	7.11.	<i>Saskie / sv. Wilibrord</i>
Pátek	8.11.	<i>Bohumír / sv. Gottfried (Bohumír)</i>
Sobota	9.11.	<i>Bohdan / svátek Posvěcení lateránské baziliky</i>
Neděle	10.11.	<i>Evžen / sv. Lev Veliký / 32. neděle v mezidobí</i>

SVĚTCI MÉHO SRDCE - SLAVNOST VŠECH SVATÝCH A SVÁTEK ZESNULÝCH

Svátek Všech svatých se v pravoslavné církvi slaví od 4. století, protože již nebylo možné slavit zvlášť každého mučedníka. V pravoslavné církvi se svátek slaví první neděli po Letnicích. Papež Bonifác IV. pak zavedl svátek i na Západě a stanovil ho na 13. května, protože v tento den byl v r. 610 Pantheon v Římě zasvěcen jako chrám Panny Marie a všech svatých. V r. 740 papež Řehoř III. zasvětil kapli všem svatým v chrámu svatého Petra v Římě a přesunul svátek na 1. listopad. Je souvislost se svátkem Všech duší (tzv. Dušiček), který se od roku 998 slaví 2. listopadu. Umístění obou svátků souvisí s dávnou pohanskou tradicí, neboť Keltové slavili svátek Samhain v noci z 31. října na 1. listopadu. Podle Keltů se tehdy mrtví vraceli domů a jejich nejbližší příbuzní jim museli pomoci najít cestu zpět do podsvětí. V katolických zemích, například v některých spolkových zemích Německa, v Polsku, Rakousku a na Slovensku, je oficiálním svátkem a dnem volna. V křesťanských zemích je zvykem na slavnost Všech svatých a na Dušičky navštívit hřbitov, zapálit u hrobu svíčku, položit květiny nebo věnec a pomodlit se za duše zemřelých. Pro duše v očistci lze v období od 1. do 8. listopadu získat jeden odpustek denně, pokud navštívíte hřbitov, půjdete ke zpovědi, přistoupíte ke svatému přijímání, pomodlíte se na úmysl papeže a především nebudete hřešit. Modlitbu na hřbitově lze 1. listopadu nahradit odříkáním modlitby Páně a vyznání víry v kostele mezi polednem a půlnocí.

AKTUALITY Z FARNOSTI

- V neděli po mších svatých zveme do farní **setkávárny**.
- V pátek 1.11. (slavnost **Všech svatých**) po mši svaté zpovídání nebude. V 15 hodin pak zveme na pravidelné **modlitby k Božímu milosrdenství**.
- V sobotu 2.11. (památka všech věrných zemřelých neboli "**dušičky**") mši sv. v 8 hodin doprovodí Schola od svatého Mořice. V 19 hodin následně zve pořadající Chorus Mauritiensis na koncertní provedení **Mozartova Requiem**. Vstupné 250/200 Kč je možné zakoupit i těsně před koncertem (možnost platby kartou).
- V neděli 3.11. zveme ve 14:30 do kaple na hřbitově na tzv. **dušičkovou pobožnost**.

AKTUALITY OBECNÉ

Olomouc je městem památek, květin, hudby. Vše v jednom můžete zažít v Arcibiskupském paláci ve středu 6. listopadu 2024 v 18:30 hodin. Koncert pod záštitou arcibiskupa Josefa Nuzíka nazvaný „**Krása v tónech zakletá**“ zahájí novou tradici prezentace významných umělců i děl slavných hudebních skladatelů v prostorách Arcibiskupského paláce.

<https://www.ado.cz/>

Česká křesťanská akademie ve spolupráci s UP v Olomouci zve všechny zájemce na přednášku ekonoma, filozofa a vysokoškolského učitele **Tomáše Sedláčka „Tělo, duše a duch ekonomie“**. Setkání v sále Václava Havla FF UP (Křížkovského 12) se uskuteční ve čtvrtek 7. listopadu 2024 od 15 hodin. <https://www.ado.cz/>

KOUTEK MOUDROSTI

Vést druhé předpokládá projít cestu jako první. (Pavel Kosorin)

Chcete dostávat Svatomořický zpravodaj v elektronické podobě na Vaši emailovou adresu? Napište e-mail s předmětem SZ-přihlásit na svatomoricky.zpravodaj@seznam.cz. Pro odhlášení pak pošlete zprávu s předmětem SZ-odhlásit..